

Hutikkaveljet öpnas taas Stadin kesän

Kohtuullisen Hutikan Pyhä Veljeskunta öpnas Stadin kesän Koffin hestikoitten kans. Suulis ei skriinannu, mut se ei haitannu.

45 vuotta sit mä grundasin Kohtuullisen Hutikan Pyhän Veljeskunnan. Jo varttivuosisadan ajan stadilaiset hutikkaveljet – siis tää veljeskunta – on öpnannu maailman ainoon Stadin kesän roudaamalla yhtenä toukokuisena päivänä omaa jengii hevosvankkureilla kapakast kapakkaan. Vuosien varrella suulis on joskus skriinannu, joskus taas ei. Tänä vuonna ei, mutta säähän ei oo koskaan ollu se tän häppeningin juttu. Juttu on saletisti se iisi, Stadin liikennepamppujakin varmaan

ilahduttava totaalisen hiilivapaa ja taatusti hevosvoimainen köröttely keskustan gartsoilla. Ja gentlemanneja ku ollaan, niin siirtymätaipaleilla nautiskellaan maisemista ja niitten stadilaisten ihailevist katseist, ku sattuu dallailee gartsoil samaa aikaa. Kapakois me nautitaan lähinnä kuohuvist janojuomist.

Siks, ett me voidaan varmistaa kohtuullisen nestepitoinen nautiskelu, vankkuritsöraamisen siirtymätaipaleet ei oo koskaan turhan pitkii.

Ekaks Koffin heppatalleilla Bulsan loppupäässä tankattiin jengi avajaisten

öpnaukuntoon buleilla Koffeilla ja snadeilla Unkuilla. Karavaanin kaikki viis hepoo (Koffin *Gunnar & Frederik* ja ikaalislaisen **Miika Äfeltin** työhevoset *Pocas, Paroni* ja *Pläsi*) draisas kolmii vankkureit ja karautti Bulsan yli kohti ensimmäist etappii eli Café Bar Aperoa Abrahamin- ja Kalevangartsojen kulmassa. Siel ei kuitenkaan kukaan tilannut borkkaa. Stadin Kesän Avajaisissa alusta alkaen meggessä olleessa Urhon Pubissa ei sielläkää dokattu tsufee, ei Museokadun KuuKuussa eikä finaalistas, Meklun sympaattises Laiskas-sa Karhussa. ■